

NOORD-BRABANDER.

Dietsche volken
Quid vobis? HORATIUS.

NUMMER 145.

'S BOSCH.

ZATURDAG, 3 DECEMBER 1891.

Wuitschiand.

FRANKFORT, 26 November.

Brionen, uit Triest, van den 13 November, melden het volgende: Door een schip, hetwelk binnen vijf dagen van Durrazzo alhier aangekomen is, vernemen wij, dat Mustapha pacha zich bij kapitulatie overgegeven heeft. Omtrent de voorwaarden wist men te Durrazzo noch niets stelligs, doch men zeide algemeen, dat Mustapha pacha, van de beëindiging van zijn opperbestaan, welke sinds meer dan 300 jaren erfelijk in zijn familie was, afstand doet, en aangenomen heeft om Albanie te verlaten, waartegen de porte zich zou verbonden hebben, om al zyne onroerende goederen bij verkoop over te nemen. Men denkt, dat hij zich naar Egypte zal begeven; daar de zoon van den onder Koning, Ibrahim-pacha, voornemens is om met zyne vader in het hertogdom te treden.

Saxen.

DRESDEN, 23 november.

De ministeriële zamenstelling te Dresden aangekondigd, heeft plaats gehad; de volgende benoemingen zijn bekend gemaakt:

Bij het ministerie van justitie, zijn geplaatst als geheime raadsheeren: de heeren Schumann, Gross, Beilmeister;

Bij het ministerie van financiën: de heer de Zahn, geheimraad, in kwaliteit van directeur der tweede divisie, en de heeren de Reinhold, de Flöten, de baron de Bérlepsch, de Hartmann, de Schuchter, Nostitz en Jaenkendorf, de baron de Friesen, de Champenier en Hoyer, in kwaliteit van geheime raadsheeren van financiën;

Bij het ministerie van binnenlandsche zaken: de heeren Gumbel, Harbach, Schadschmidt, in kwaliteit van geheime raadsheeren der regering;

Bij het ministerie van geloof en het openbaar onderwijs: de heer Hamel, in kwaliteit van geestelijk geheim raadshier, en de heer Gubitz, als geestelijk raadshier;

Bij het ministerie van buitenlandsche zaken: de heer Breuer, in kwaliteit van geheim raadshier van gezantschap.

Engeland.

LONDEN, 25 November.

Woensdag hebben de ministers eenen kabinetsraad gehouden en zijn zij 3 uren lang vergaderd geweest.

Het ministerieel avondblad verzekert, dat de eenige bedoeling van het gouvernement met het spoedig bijeenroepen van het parlement is, om het aannemen der nieuwe hervormingswet te bevorderen.

Vier der schepen, die op last der regering aangehouden waren, in de veronderstelling, dat zij behoorden tot eene expeditie tegen Portugal, onder bevel van don Pedro, zijn ontlasten geworden, namelijk de *Congres*, de *Asia*, de *Juno* en de *Rosine*.

Men verzekert, dat de engelsche consul-generaal te Lissabon gemachtigd is geworden om van de portugasche regering vergoeding en genoegdoening te vorderen voor de beleedigingen, die eenige engelsche onderdaanen hebben ondergaan, en dat, zoo don Miguel deze mogt weigeren, Engeland krachtadige middelen in het werk zal stellen om die te verkrijgen.

Van den 28.

Sir Charles Bagott, Zijner Majesteits ambassadeur in 's Gravenhage, is teruggeroepen. Sir Charles zou reeds drie of vier maanden geleden wedergekeerd zijn, zoo de onderhandelingen omtrent België hem niet in 's Gravenhage hadden doen blijven.

In Manchester heerscht op dit oogenblik groote gisting. Sedert 's Konings proclamatie tegen de politieke genootschappen houden de vereenigingen van het werkvolk des nachts bijeenkomsten. Tegen heden is er eene openbare volksvergadering belegd, waarin eene verklaring van de regten van den mensch moet aangenomen worden, en tevens gedeputeerden benoemd, om in eene nationale conventie eene hervormingswet te helpen maken, welke door den Koning en zijne ministers aan het huis der gemeenten van het parlement zou moeten aangeboden worden,

volgens de ware wenschen der natie. Men vertrouwt wel, dat de regering niets verzuimen zal om die vergadering te beletten of te zorgen, dat zij geene onaangename gevolgen hebben, doch men is desquiettemin niet gerust over den keer, dien de loop der zaken schijnt te nemen.

De schepen, die men gelooft, dat tot de expeditie tegen Portugal behooren, zijn gisteren de rivier afgezaakt, ten einde zich bij de *Congres* te voegen, welke in Lissabon ligt, en men meent, dat zij dadelijk naar Brest zullen vertrekken.

Frankrijk.

PARIS, 26 November.

Gisteren morgen is aan deze beurs en aan onderscheiden publieke gebouwen aangeplakt geweest het volgend:

« Bericht aan het publiek.

« Het publiek wordt bij deze verwittigd, dat de correspondentie met Marseille, Toulon, Nîmes, Montpellier en van een gedeelte van Provence en Languedoc, provisioneel, ten gevolge der onthusten die te Lijon uitgeharsten zijn, afgebroken is, alzijnde de directeur van het postkantoor te Lijon daardoor verhinderd geworden, om de brievenmaal van Marseille naar Paris derwaarts af te zenden. Uit dien zelden hoofde zijn de depêches van de plaatsen aan den weg van Lijon naar Paris, insgelijks heden niet aangekomen, om dat die tusschen plaatsen de post van Lijon niet hebben zien aankomen. Daar zijn maatregelen genomen om den dienst der posten door andere middelen te verzekeren.

De commissaris der beurs.

(Get.) Baudesson de Richemont.

Er zijn redenen, om te gelooven, dat de brievenmaal van Lijon, morgen op het gewone uur zal aankomen.

Het gouvernement heeft telegraphische depêches van Lijon en van Macoon ontvangen. Aldaar was alles rustig.

Zie hier hoe de *Moniteur* van heden zich uitdrukt over de gebeurtenissen, welke te Lijon hebben plaats gehad.

« Bij het gouvernement langs denzelfden weg als gisteren ingekomen tijdingen, namelijk door middel van den gewonen post die den 23 des middags ten 2 ure van Lijon vertrokken is, melden, dat men niet meer aan het vechten was. De generaal Roguet, welke, na het stadhuis verlaten te hebben, inde stad langs de kaai Saint Clair terug getrokken was, gelijk zulks in den ochtend van den 23 reeds geschreven was, had met al de hoofd- en opper-officieren der bezetting, eene stelling achter de werken te Montessui genomen. De prefect was met de municipaleiteit in het hotel der prefectuur gebleven.

« De pogingen dezer regerings personen schijnen onvermogen geweest te zijn, om de plundering van eenige huizen te beletten en onder anderen van het huis van den heer Oriol, waarin vele kooplieden in zijden stoffen wonen. Dit huis is volkomen vernield en het volk heeft alle de koopmanschappen, meubelen, met één woord alle de daarin gevondene goederen, vernield. Daar zijn nog andere bedreigingen tot plunderen gedaan, voornamelijk in de handeldrijvende wijken.

« De brievenmalen van Paris en Marseille waren den 22 te Lijon aangekomen. Men hoopte, den 24 de vrije afzending der posten langs alle wegen hersteld te zien.

« Bij het afzenden van den brief, waaruit al deze bijzonderheden zijn, had de briefschrijver nog vernomen, dat de luitenant-generaal Roguet met de troepen, welke krijstugt en zelfopoffering den grootsten lof verdienen, van Montessui op Macoon getrokken was. Deze beweging komt gelukkig zeer wel overeen met den reisweg van den kroonprins en den minister van oorlog, welke dan weg over Burgundie genomen hebben en de van overal toegesnelde troepen op dat punt zullen kunnen concentreren.

Van den 27.

Gisteren avond heeft Z. M. de groote deputatie van de Kamer der afgevaardigden ontvangen. De heer Girard (de Paix) heeft het door de kamer uitgebragt adres gelezen.

De Koning heeft geantwoord:

« Mijne heeren!

« De onlusten, die in de stad Lijon zijn uitgebroken, hebben mij diep getroffen, maar niets is geschikter, om en de bevolking

heid van te verzachten, dan de gevoelens, welke de kamer der afgevaardigden mij, bij uwen monde, te kennen geeft. De handhaving der wettige orde is een mijner eerste pligten en ik zie met een levendig genoege, dat de algemene wensch der afgevaardigden van Frankrijk zich bij den mijnen voegt, om dat de geheele magt der wet zulke beklagelijke buitensporigheden worden tegengesteld. De harmonie van de onderscheidene magten in den staat, op welke ik, even gelijk gij, reken, is het krachtdadigste middel, om derzelver heerschappij te verzekeren en het gouvernement de noodige kracht te verleenen, om dergelijke aanslagen tegen te gaan met al de kracht welke Frankrijk regt heeft er van te verwachten.

De dapperheid der lieue-troepen en van het gedeelte der nationale garde van Dyon, hetwelk met hen gestreden heeft, verdient de erkenning des vaderlands en het is mij aangenaam hun bij deze eene schitterende getuigenis daarvan te geven.

Ik dank u, dat gij mijne zelfs-opoffering zoo wel weet te waardeeren. Mijn liefste wensch is, dat hij den goeden uitslag er van moge bekomen, dien ik er met vertrouwen van verwacht, en dat hij moge bijbrengen, om een verdoold volk tot de orde te doen terug keeren, het gezag der wetten te doen herstellen en het storten van het dierbare fransche bloed te beletten, waarover mijn hart zoo smartelijk aangedaan is.

De *Moniteur* van heden behelst het volgende over de onlusten te Lyon.

Het gouvernement heeft heden dépêches van den luitenant-generaal Roguet ontvangen, welke zijne stelling te Montessy genomen en de magt, die van alle kanten aankomt, aan zich gesloten heeft. Bij het afgaan zijner brieven had de generaal zich reeds in gemeenschap gesteld met den aide-de-camp, die door den minister van oorlog, op de eerste tijding van de gebeurtenissen te Lyon, daarheen gezonden was.

Op het oogenblik van de verschijning des *Moniteur*, moet de generaal zich met den hertog van Orleans en den minister van oorlog vereenigd hebben, die, op dat punt, al de versterkingen van Vienne, Bourgoen, Montbrison zullen aantreffen, in welke plaatsen de generaals Tissot, St. Clair en Doudinhan de door de noodige maatregelen genomen hebben, om de vereeniging van de troepen te bespoedigen.

Het gouvernement heeft heden geen directe tijdingen van Lyon ontvangen.

Alle van andere punten ontvangen indirecte berigten, bevestigen het gevoelen, dat er geen nieuwe wanorden in de stad hebben plaats gehad en geven hoop, dat de bevolking weldra onder het gezag der wetten zal terugkeeren.

De vorst heeft, overal op den weg, de uitdrukking der meest verkleefde gevoelens ontvangen, en den smartelijken indruk ontwaard, door de wanorden, waarvan de stad Lyon het tooneel is geweest, te weeg gebragt. Alle nationale garden boden aan, des noodig, mede op te trekken. *Geen regeringloosheid meer!* was de algemeene kreet.

Het gouvernement heeft heden morgen tijding door de telegraaf bekomen van vele groote plaatsen, als van Dyon, Straatsburg, Rijssel, Bordeaux, enz., dat de openbare rust, overal was heerschende.

(*Messageur.*)

De *Courrier Français* zegt, dat morgen de bewegingen tegen Lyon eenen aanvang zullen nemen; 45,000 man moeten, volgens hem, zich alsdan rondom die stad zamengetrokken hebben.

(*Idem.*)

Belgie.

BRUSSEL, 23 November.

Het hoog militair gerechtshof heeft deser dagen den kwartiermeester de Bay, beschuldigd van moord tegen den generaal Daine, vrijgesproken. In dezelfde zitting zijn veroordeeld geworden Lodewyk Dupuis, luitenant bij het derde infanterie, tot den kogel. Bernard Albert, 2de luitenant en Huterau, luitenant van hetzelfde regiment, om vervallen verklaard te worden van hunnen rang, en eindelijk Lebron de Vazela, kapitein, Gerard Willem Iden, Johannes Franciscus Kromont, 2de luitenant, zijn onwaardig verklaard geworden om eenen openbaren post te bekleeden; alle zes omdat zij in den nacht van den 5 op den 6 augustus II. hunnen post te Kiel, in de nabijheid van de citadel van Antwerpen, verlaten hebben.

De noordsche armée zal niet uit een gaan, zoo als een avondblad zulks had aangekondigd. Dat leger is 30,000 man sterk; omtrent de helft daarvan zal aan onze grenzen in kantonnementen blijven, gereed, om bij de eerste oproeping binnen Belgie te rukken. De andere helft der armée zal naar Frankrijks binnendeelen afmarcheren.

(*Moniteur Belge.*)

Van den 30.

In de zitting der afgevaardigden van gisteren bragt de heer Jonet, namens de commissie tot de verzoekschriften, rapport uit over de budgets der provincien, waarover de deliberatien op morgen bepaald worden.

De heer Destouvelles, welke belast was met het rapport over naturalisatien uit te brengen, maakt de aanmerking, dat, daar hij vernomen had, dat het gouvernement eene concept-wet deswege zou voordragen, liet hem voorkwam, dat deze zaak tot dien tijd behoorde uitgesteld te worden. — de vergadering vereenigde zich daarmede.

De heer Barthelemy beklom de tribune en las een ontwerp, houdende middelen om tot onderscheiden bezuinigingen te geraken, voor. Hij zal dit zijn voorstel in de volgende zitting ontwikkelen.

Aan de orde van den dag is de voortzetting der deliberatien over de kwestie, of het door de commissie tot onderzoek voorgestelde concept in overweging zou genomen worden. Vele leden spreken voor het in overweging nemen, andere tegen. In deze zitting werd deswege nog niets beslist. Heden morgen ten 11 ure zitting.

De heeren d'Osy en Rittweger, die, gelijk gezegd is, met eene financiële zending naar Engeland belast waren, zijn heden naar Londen vertrokken.

De belgische *Moniteur* behelst de volgende tijding:

Eene telegrafische dépêche, van Parijs den 27 ten twee ure des namiddags gedagteekend, en den generaal Belland toegezonden, houdt, dat de autoriteiten te Lyon hunne functien hervat hebben; dat een deel werklieden naar hunne werkplaatsen is teruggekeerd, en dat de orde zich begon te herstellen. Men wacht ieder oogenblik eene nieuwe telegrafische dépêche, de bevestiging dezer tijding houdende.

Zie hier de jongste telegrafische dépêche van Rijssel te Brussel ontvangen:

Telegrafische dépêche.

Zie hier de dépêche, welke ik op het oogenblik, 4 uren des namiddags, ontvang, met den telegraaf den 27 des namiddags overgebragt:

Rijssel den 27 november 1831.

De minister van binnenlandsche zaken aan den prefect van het departement van het noorden.

De tijdingen van Lyon zijn geruststellend; de geregelde gemeenschap is hersteld; de troepen trekken rondom de stad te samen. Alles doet vermoeden, dat de tegenwoordigheid van den hertog van Orleans en van den minister van oorlog, voldoende zal wezen om alles tot de orde te doen wederkeeren.

De tijding van de gebeurtenis te Lyon heeft hier eene algemeene verontwaardiging opgewekt. De grootste rust heerscht in de hoofdstad.

Voor copie conform,

baron Mopin.

Parijs, 2 ure 40 minuten.

Mijnheer de prefect!

Het gouvernement heeft tijdingen van Lyon; de generaal Roguet heeft zich met den minister van oorlog in gemeenschap gesteld. Van alle kanten rukt versterking aan; de inwoners van Lyon stellen zich gerust, en de werklieden keeren tot hunnen arbeid terug. Parijs is rustig.

Voor copie conform,

De aide-de-camp van den generaal Corbineau, CORBINEAU.

Nederlanden.

HERTOGENBOSCH, 2 December.

Op den 27 november omstreeks middernacht, had een officier van gezondheid, tot de eerste divisie van het leger te velde behoorende, het ongeluk nabij de Ortenpoort, in de Zuid-Willemsvaart te vallen; meer dan waarschijnlijk zoude hij omgekomen zijn, zoo niet, ondanks de duisterheid en het Jaar aan verbanden gevaar, ter zijner hulpe toegeschoten waren, de sergeant J. J. Molhuysen, ke korporaal W. F. van der Vaart, en de schutters J. van der Kraan, J. Siegenhart, C. van Darst, J. W. Nelissen, J. Darnis, G. J. van Grinsven, H. Broers en T. van Beek, allen van de Bossche schutterij, die altoen aan de Ortenpoort de wacht betrokken hadden.

Het water stond heden midlag ten 12 ure voor deze stad 70 duim boven 0; zijnde in de laatste 24 uren, 7 duim gevallen.

De hoogte der Waal te Nijmegen, was den 26 november, 5 el 80 duim; den 27 dito, 5 el 70 duim; den 28 dito, 5 el 52 duim, en den 29 dito, 5 el 52 duim.

Het water stond den 29 november te Arnhem in den Rijn aan de paal 5 el 3 palm; gevallen 10 duim. Den 30 dito 5 el 2 palm; gevallen 5 duim.

Men verneemt, dat de afwezige leden der tweede kamer zijn aangeschreven om, ter behandeling van de begrootingswetten, zich naar 's Hage te begeven.

De processen-verbaal van de beraadslagingen der afdeelingen van de tweede kamer der staten-generaal, over het ontwerp van wet omtrent de grondlasten in 1832, zijn thans gedrukt en aan de leden rondgedeeld.

Verscheiden leden hebben zich tegen de verhooging van twee vijfden of 40 pCt. op de grondbelasting verklaard. Zij konden zulks niet anders beschouwen dan als eene belasting op de inkomsten, welke van de grondeigenaars alleen gevorderd wordt. Hoezeer in de behoeften van den staat door buitengewone middelen behoort te worden voorzien, vermeent men tevens, dat zodanige middelen algemeen en door alle klassen van ingezetenen moeten gedragen worden, en dat de eene stand niet boven den anderen moet belast worden om de buitengewone uitgaven te dekken. Om de bedenking, dat de raming van de opbrengst der verpondingen, naar de hollandsche wet van 20 januarij 1807, weinig of niet minder bedragen zou hebben dan het tegenwoordig voorstel medebrengt, is geantwoord, dat eene raming van opbrengst, in vroegeren tijd gedaan, niets bewijst voor de gegrondheid of de uitvoerlijkheid daarvan op het gegeven tijdstip, en dat zij althans, bij geheel veranderde omstandigheden, ook in het geheel niet meer te pas schijnt te komen. In dien tijd was de aanvoer door den oorlog gestremd en waren alle veldgewassen in prijs gestegen, terwijl thans het stelsel van vrijen handel de graanprijzen steeds verlagen zal en de landerijen niet meer de middelmatige prijzen zullen kunnen opleveren. Sommige leden zouden dus de voorkeur aan het bepalen van opcenten op de middelen wenschen te geven. Ook wenscht men het gemaakt op de eene of andere wijze hersteld te zien, bij voorbeeld met nitkeering van de gemeenten uit den opbrengst als anderzins. In de afschaffing der opcenten voor de gemeenten, bij art. 3 der wet bepaald, zagen sommige leden geene verligting voor de schatplichtigen, dewijl de gemeentebesturen, bij het missen der opcenten, het te kort door andere middelen van belasting zullen moeten aanvullen, en de belastingschuldigen alzoo met dezelfde opbrengst van lasten, onder welke benaming dan ook, zullen moeten blijven bezwaard. Eene bijlage en eene nota zijn bij die processen-verbaal gevoegd.

— Te Rotterdam is den 29 november, in een pakhuis op de Punt, waarin eene menigte hennep lag, brand ontstaan, die zoo hevig was, dat men voor de nabij staande gebouwen vreesde. Evenwel is het, aan de ijverige en wel aangebragte hulp gelukt dien brand spoedig meester te worden.

— Tijdingen van Maastricht van den 27 november melden, dat op den 24 te voren, te Tongeren circa 800 man belgische troepen aangekomen waren, die eene wacht buiten de stad, naar de zijde van Maastricht, even buiten de poort geplaatst hadden. De reden hunner komst was met geen zekerheid bekend. Te Maastricht was overigens alles rustig en in denzelfden toestand.

— Op den 23 dezer zijn onder Wirum, gelegen in de grietenij van Westdongeradeel, aan wal gekomen vijf schipbreukelingen, die zich met de boot gered hebben van een fransch schip, dat met hout beladen en van Stettin komende, op de kusten Ameland is gestrand.

Door de voorzorg van den heer grietman, zijn gezegde manschappen dadelijk van de communicatie afgescheiden geworden, en gehuisvest in een daartoe bestemd gebouw, afzonderlijk aan de kust staande.

— Te Lusenburg heeft den 13 dezer een hevige storm gewoed, welke des nachts door een zwaar onweder werd gevolgd, een in dezen tijd van het jaar ongewoon natuurverschijnsel. Het is opmerkenswaardig, dat sedert dien tijd de cholera aldaar opgehouden heeft te heerschen.

— Den 28 nov. zijn ter reede van Vlissingen uit de Schelde aangekomen, Zr. Ms. linieschip de *Zeeuw* en de korvet de *Komeet*, beiden door Zr. Mr. stoombooten *Suriname* en *Curacao* tot daar voortgesleept.

— Thans zijn alle groote schepen van voor Antwerpen vertrokken. Daar blijven nu alleen over, vier kanonnerbooten, die aan het Vlaamsche Hoofd geankerd liggen, eene vijfde ligt een weinig hooger tegen den Vlaamschen wal en nog eene tegen over het kasteel.

Stukken, betrekkelijk de protocol n°. 40, welke wij in ons nummer 127 van den 22 oktober jl. reeds hebben medegedeeld.

NOTA door de heeren gevolmagtigden van Z. M. den Koning der Nederlanden, bij de conferentie ingediend

De ondergeteekenden enz., zijn gelast geworden, om de gevolmagtigden der Hoven van Oostenrijk, Frankrijk, Groot-Brittanje, Pruisen en Rusland te verwittigen, dat de heeren generaal *Belhird* en ridder *Robert Adair* eenen brief, onder dagtekening van den 31 augustus, aan Z. K. H. den prins van Oranje gezonden hebben, waaruit blijkt, dat men te Brussel gunstige gezindheden nopens het lot der hollandsche en belgische gevangenen heeft doen blijken; en dat dus het geschikte oogenblik voor derzelver wederzijdsche uitwisseling eindelijk schijnt gekomen te zijn. Daar de bevrijding der gevangenen, van het oogenblik af, dat de conferentie voor het eerst bijeen is gekomen, meer bijzonder hare aandacht getrokken heeft, en daar deze zaak in het tweede protocol en later bij herhaling, ten gevolge van de vertoogen der ondergeteekenden, behandeld is geworden, zoo heeft de regering van den Koning der Nederlanden gemeend, daaromtrent geene afzonderlijke onderhandeling, anders dan te Londen, te moeten beginnen. Ook hebben de ondergeteekenden

thans den last ontvangen, om deze aanvraag op nieuw en op eene dringende wijze aan de welwillende aandacht der conferentie aan te bevelen en haar te verzoeken, om hare goede diensten wel te willen aanwenden, opdat spoedig eene zaak ten einde worde gebragt, welke afdoening reeds sedert zoo langen tijd door de regtvaardigheid en menschelijkheid geëischt werd.

De ondergeteekenden, enz.

(Get.)

Falk, H. van Zuylen van Nyevelt.

NOTA van den heer van de Weijer, aan de conferentie.

De ondergeteekende, gevolmagtigde van Z. M. den Koning der Belgen, heeft de eer ter kennis te brengen van Hunne Excellentien, de gevolmagtigden der vijf groote Mogendheden, in conferentie te Londen vereenigd, dat hij van zijne regering stellige voorschriften heeft ontvangen, die hem magtigen, om aan de hollandsche regering, onder bemiddeling der conferentie, eene wederkeerige uitwisseling van krygsgevangenen voor te stellen.

Reeds den 15 oktober 1830 deed het voorloopig bestuur, vernomen hebbende, dat zich onder de hollandsche gevangenen een groot aantal officieren van gezondheid bevond, deze allen in vrijheid stellen, wordende het daarbij geleid door de bedenking, dat deze officieren, uit hoofde hunner vreedzame en weldadige betrekking, noch als vyanden, noch als krygsgevangenen behandeld moesten worden.

De Belgische regering meent te mogen verwachten, dat de Hollandsche regering, volgens eene billijke wederkeerigheid, de Belgische officieren van gezondheid, die thans in Holland worden teruggehouden, naar hun vaderland zal terugzenden;

Maar Hunne Excell. de gevolmagtigden der vijf Mogendheden, bij hunne handelingen door dat gevoel van welwillendheid en menschlievendheid geleid, hetwelk tot hunne eerste bemiddeling aanleiding gaf, zullen ongetwijfeld met den wensch der Belgische regering instemmen, en even als deze van oordeel zijn, dat het oogenblik gekomen is, waarin deze voorheen slechts bijzondere maatregel, algemeen zoude kunnen worden en zich tot alle de gevangenen uitstrekken, die van wederzijden, of in den laatsten veldtogt, of vroeger, gemaakt zijn.

De ondergeteekende beijvert zich dienvolgens, om aan Hunne Excellentien de gevolmagtigden der vijf Hoven, de betuiging over te brengen van den door zijne regering uitgedrukten wensch, om door de welwillende zorgen der conferentie, die wederkeerige uitwisseling der krygsgevangenen zoo spoedig mogelijk te doen plaats hebben.

Ik ben, enz.

(Get.)

Sylvain van de Weyer.

BRIEF, door den heer H. van Zuylen van Nyevelt, aan de conferentie gezonden.

Londen, 10 september 1831.

De ondergeteekende, gevolmagtigde van Z. M. den Koning der Nederlanden, kennis genomen hebbende van het voorstel tot uitwisseling der krygsgevangenen, vervat in het protocol der conferentie van Londen, n°. 40, van heden, den 10 september, verklaart, in naam der regering van Z. M. den Koning der Nederlanden, ten volle tot het gezegde voorstel, in alle deszelfs artikelen, toe te treden.

(Get.)

Falk, H. van Zuylen van Nyevelt.

BRIEF, door den heer van de Weijer aan de conferentie gezonden.

Londen, 10 september 1831.

De ondergeteekende, gevolmagtigde van Z. M. den Koning der Belgen, kennis genomen hebbende van het voorstel tot uitwisseling der krygsgevangenen, vervat in het protocol der conferentie van Londen, n°. 40, van heden den 10 september, verklaart, in naam der regering van Z. M. den Koning der Belgen, ten volle tot het gezegde voorstel, in alle deszelfs artikelen, toe te treden.

(Get.)

Sylvain van de Weyer.

EEN WOORD OVER OFFICIELE MEDEDEELINGEN.

In tijden van algemeene onzekerheid, aangaande toekomstige staatkundige bepalingen, waaraan het heil, het belang en zelfs de zedelijke en maatschappelijke rust van een volk of liever van onderscheiden volken hangen, kan het nimmer als mistrouwen in het gouvernement beschouwd worden, dat men, zoo veel en zoo spoedig de staatkunde zulks slechts eenigzins gedoogt, op eene officiële wijze kennis verlangt te bekomen van den politieke toestand der landelijke aangelegenheden. In zulke dagen van algemeene onzekerheid verkeerden wij tegenwoordig, en zulk een verlangen is het, waarop wij den grondslag dezer korte betuiging gronden. Of is het niet in den geest onzer natie, als wij ons leedwezen meenen te moeten openbaren over het vaak al te traag en doorgaans vrij laat bekend maken van staatsstukken, maatregelen en verordeningen, die wij meestal uit de buitenlandsche dagbladen weten, lang voor dat ze ons door ministeriële mededeelingen of door middel van ons zoogenaamd officieel blad bekend gemaakt worden? De zakelijke inhoud der vijfde door de conferentie te Londen uitgevaardigde protocollen, lezen wij altijd vroeger in de engelsche, fransche en zelfs bel-

gische dagbladen, dan in onze onder regstreekschen of zijdeling- schen ministeriëlen invloed geschreven journalen; en hoe veel dagen zijn er niet verlopen eer wij den letterlijken zin der zoo veel gerocht gemaakt hebbende 24 laatste onderhandelings-arti- kelen in ons staats-blad zagen overgenomen?

Thans zeggen de fransche bladen ons: Het hollandsche gouver- nement heeft de vredes-artikelen verworpen en aan de confe- rentie een beslissend antwoord gezonden. De engelsche papieren verzekeren ons, dat onze Koning een uitstel van vier maanden heeft gevraagd; maar dat de conferentie geen haar breed van hare bepalingen wil afwijken. Zelfs de duitsche dagbladen weten ons mede te deelen, welke maatregelen onze Monarch heeft ge- meend te moeten nemen ter vereffening der bezwaren, in de bewuste artikelen ten opzichte van ons staatsbelang opgesloten liggende; terwijl eindelijk de belgische dagbladen ons nu weder melden, dat de vijf Mogendheden Leopold erkend en een trak- taat van vrede en vriendschap met hem gesleekend hebben.

Het is waar, wij nemen al die berichten niet voor officieel en voldoende bewijzen aan van hetgeen vastgesteld en door ons gou- vernement in de gegevene omstandigheden wettig en recht wordt overgenomen; maar wij hebben ook aan den anderen kant geen reden om ook zelfs het minste deel der waarheid geheel in twijfel te trekken, waarop soortgelijke berichten zich gronden. Nog weten wij niets officieels van hetgeen er na den 7 novem- ber tusschen de conferentie en ons heeft plaats gehad en op wat hoogte van schikkingen wij ons bevinden. Dagelijks zien wij reik- halzend naar nieuw licht uit en dagelijks worden wij in onze hoop te leus gesteld. De status quo wordt uit dien hoofde des te onaangenaamer en het reikhalzen naar uitkomst meer en meer pijnlijk. Van daar dan ook de vurige wensch van allen, die een meer bijzonder belang bij de kennisgeving van onzen staat- kundigen toestand hebben, dat men ons voortaan vroeger, dan tot hiertoe heeft plaats gehad, in den officiëlen vorm, en in het algemeen door middel van ons officieel blad inlichte, aangaande datgeen, waarbij wij allen als inwoners van het door de Mo- gendheden zoo stiefmoederlijk bejegend Nederland het hoogste belang hebben. Onze toestand is gelijk aan dien eens kranten, die, niettegenstaande bij het volste vertrouwen in zijnen ge- neesheer en arts en nimmer stelt, zich echter telkens bij het be- zoek van den eersten, uit billijke belangstelling in zijn eigen- tijdelijk lot, niet kan onthouden te vragen, wat hij over den aard der ziekte denkt en of hij grond heeft, voor eene gewenschte herstelling. De geneesheer, wanneer hij bij ondervinding weet, dat zijn patient niet tot de dagelijkse vraagzieke kran- ken, maar tot diegenen behoort, die door rede en ervaring ge- leerd hebben, dat een arts het niet alleen in zijne magt heeft om spoedig te herstellen, wat ongesteld is, en bij het behan- delen van ziekten met soms niet te voorziene omstandigheden te worstelen heeft; tot die weinigen zeg ik, die niet dadelijk door eene min gunstige voorspelling den moed laten zinken, acht het in zulke gevallen zelfs plegt, terstond de vragen der zooda- nigen, naar bevind van zaken, te beantwoorden en hen te ver- wittigen, wat zij te vreezen of te hopen hebben.

Is er eenige natie onder de waarlijk beschaafde en verlichte, die, vooral sedert de laatste vijftien maanden getoond heeft geest- kracht en onwankelbare vaderlandsliefde te bezitten, dan voor- zeker de allereendragtigste nederlandsche; welker voornemen ho- vendien even onwrikbaar pal blijft staan, om, met het oog op den oppersten beheerscher van landen en volken, den eenmaal ingeslagenen weg van trouw, geduld en onderlinge pogingen tot handhaving der nationale belangen, hoop en moedvol ten einde toe te betreden. Verdient zulk eene natie dan ook van den an- deren kant niet, dat men, zoo veel de staatkunde het gedoogt, en dan ook zoo spoedig mogelijk, hare wenschen bevredige, als zij, begerig om den stand van zaken te kennen, met bescheidenheid, maar tevens met vaderlandsche rondborstigheid vraagt: hoe ver zijn wij op de baan der schikkingen en onderhandelingen met onze politieke wetvoorschrijvers gevorderd; en welk lot staat ons te hopen of te vreezen? (Arnhemse courant.)

Always the same matter, sir, of the RUSH!
VIGILATE et ORATE!

Welke stilte, loeit geen wind meer uit het Noorden of Zui- den? Neen, doodsche kalmte heerscht op zee, de stuurman zit slapende bij zijn roer; de zeevaders verhalen elkanderen de verschillende anedoten van hunne verre reizen. Zoo brengen zij den langen tyd door. Slechts een hunner en wel de mousse vindt dit onaanvaardig en bedacht op den hierboven aangehaal- den spreuk, zeide hij aan zijne kameraden: hoe zijt gijlieden zoo onbezorgd, denkt gijlieden aan moeder's haard te zitten, zijt wij niet in volle zee? Waakt en bidt, want dezelfde kalmte, die u nu doet werkeloos zijn en den stuurman inslapen, zal den storm doen gehoren worden. Vertrouwt de zoo zacht kab- belende en spelende golven niet, zij kunnen in het oogenblik opstaan, als woeste baren en gij zijt allen verloren! De aan-

merking was overtuigend en had bijval. De stuurman wordt uit zijnen slaap gewekt, de kompas geregeld, de posten nite- zet, men beziet de lucht of niet een klein salpeterachtig wolkje aan den hemel te ontdekken is; doch naer het op dat oogen- blik niet het onbeduidendste vlakje; maar doordrongen van de waarheid der spreuk, zeiden de matrozen, onze jonge heeft gelijk! indien wij door een onweder of barbaarschen kaper wa- ren verrast geworden, hadden wij het ons zelve te danken; dus kameraden laat ons waken en bidden, Vigilemus et Oramus en zelfs eerst Vigilemus, want aides toi, le ciel t'aidera, zeg- gen ook de wakkere Franschen; men moet dus altoos eepet de hand aan het werk slaan, wil men op zee niet omkomen, doen geene kapers overrompeld worden en gelukkig de baren bereiken.

In de Gorinchemsche Courant van den 30 november leest men onder de binnenlandsche berichten van daags te zoren:

«Eergisteren is hier weder een sterk detachement Noord- bra- bandsche schutters binnen gekomen. De manschappen waren na- Naarden vertrokken. Deze manschappen waren alle hollands- gemeen wel gemoed en schenen de meesten hunne beste plunje te hebben aangeetrokken, als of zij eene feestviering te gemoet gingen.»

Indien een ander dagblad deze tijding had medegedeeld, zou daarbij ongetwijfeld gezegd zijn, dat de manschappen er zeer goed uitzagen; doch het gezegde in voornoemd dagblad en schat- ten de meesten hunne beste plunje te hebben aangeetrokken, ver- raad eens vule bedoeling.

Verondersteld dan, de Courantier dat er in Noord-Brabant geen goede landbewoners zijn, die een ordentlijk kleed dra- gen, of dat de platlandsche schutters niet tot de burgerklasse behooren? Het is mogelijk dat zijne vrienden, die tot verdedi- ging van Koning en vaderland zijn uitgetrokken, onder de geringe klasse moeten gerangschikt worden; die buiten staat waren zich een goed kleed aan te schaffen, maar dit is het geval met de Noord-Brabanders niet. Onder de 850 manschap- pen, die alleen van het platte land, behalve die uit de steden, tot de mobiele schutterij zijn opgeroepen, behooren voor het grootste gedeelte die ingezetenen, die zich niet behoeven te schamen door het stedeke Gorinchem te trekken, noch genood- zaakt zijn om elders hun bestaan te gaan zoeken. Eene eerdi- dige gehoorzaamheid aan de bevelen van den Koning, heeft hen, welgemoed, zich doen begeven ter plaatse, waar hun pligt hen roept, en wanneer de omstandigheden het zullen vorieren, dan zullen zij, daar houden wij ons van verzekerd, onder diegenen behoeven, die moed en order niet een goed ge- rag weten te verenigen.

BEKENDMAKING.

213. J. COHEN MUG, van Rotterdam, hand- op de Kermis en Sint-Nikolaasmarkt met zijne twee welvoorziene kramen uitgepakt hebbende, doet hiermede bekend maken dat hij gearriveerd is; uitgepakt, met zijn groot assortiment Z. W. F. Z. E. R. S. C. H. E. en A. N. D. R. E. K. A. T. I. O. N. E. N. M. E. R. I. N. O. S. S. E. N. G. I. N. C. H. A. N. S. W. I. T. T. E. G. O. E. D. D. E. R. E. N. enz. enz. bij HARTLIEB naast Mevrouw Kruwenburg op de Pensmarkt; belooft een prompte en civiele be- diening en verzoekt een ieders gunst en recom- mandatie.

BEURSPRIJS DER EFFECTEN.

AMSTERDAM, den 29 November.

NEDERL.	Werkel. Schuld.	à 2 1/2 pCt.	39 1/2 à 40	geb.
—	Uitgestelde schuld.	15 1/2 à 16	15 1/2 à 16	15 1/2
—	Kasbiljetten.	15 1/2 à 15 1/2	15 1/2 à 15 1/2	15 1/2
—	Recepis. geldf. 1830. à 5 pCt.	77 1/2 à 77 1/2	77 1/2 à 77 1/2	77 1/2
—	Schatk. bilj. groote.	91 1/2 à 91 1/2	91 1/2 à 91 1/2	91 1/2
—	Dito kleine à f. 100.	92 1/2 à 92 1/2	92 1/2 à 92 1/2	92 1/2
—	Dito, dito à f. 50.	92 1/2 à 92 1/2	92 1/2 à 92 1/2	92 1/2
—	Vrijwillige Geldleening.	86 1/2 à 87 1/2	86 1/2 à 87 1/2	86 1/2
—	Amortisatie-Syndikaat.	64 1/2 à 64 1/2	64 1/2 à 64 1/2	64 1/2
—	Dito, dito.	51 1/2 à 51 1/2	51 1/2 à 51 1/2	51 1/2
—	Anticipatie billet. 1831.	6 1/2 à 6 1/2	6 1/2 à 6 1/2	6 1/2
—	Handel-Maatschappij.	74 1/2 à 74 1/2	74 1/2 à 74 1/2	74 1/2
FRANKRIJK.	Ins. op het gr. boek.	66 1/2 à 66 1/2	66 1/2 à 66 1/2	66 1/2
—	Certifikaten van dito.	5 1/2 à 5 1/2	5 1/2 à 5 1/2	5 1/2
RUSLAND	Bij Hope en C.	90 1/2 à 90 1/2	90 1/2 à 90 1/2	90 1/2
—	Bij dezelfde 1828 en 29.	91 1/2 à 91 1/2	91 1/2 à 91 1/2	91 1/2
SPANJE	Cert. van insch. gr. boek.	7 1/2 à 7 1/2	7 1/2 à 7 1/2	7 1/2
—	dezelfde te Amsterdam.	45 1/2 à 45 1/2	45 1/2 à 45 1/2	45 1/2
ENGELAND	geconsolideerde.	81 1/2 à 81 1/2	81 1/2 à 81 1/2	81 1/2
NAPELS.	Certifikaten.	72 1/2 à 72 1/2	72 1/2 à 72 1/2	72 1/2